

1550.

Iem, Cervino, & Francisco S. Anastasia, tit. Sfondrato nuncupatis, Presbyteris Cardinalibus, Inquisitoribus generalibus per Sedem Apostolicam deputatis, per Apostolica scripta, & pari motu mandamus, quatenus ipsi per se, vel alium, seu alios, eisdem requisitos, & monitos, monitioni, & mandato nostris predictis non parentes, quos haeresim, & alias sententias, censuras, & poenas predictas propter non paritionem huiusmodi incurrere contigerit, ex nunc prout ex tunc, & e contra, haereticos, ac sententias, censuris, & poenis predictis irretitos tamdiu publice nuntient, & faciant ab aliis nuntiar, donec ipsi haeresim huiusmodi abjurerint, & rehabilitationis gratiam obtinere meruerint, Contradictores per censuram Ecclesiasticam appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contrariis derogat.

§.6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, contrariis quibuscumque, aut si aliquibus communitur, vel divisim, ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspensi, vel excommunicari non possint per literas Apost. non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Formam publicandi hanc Bullam praescribit.

§.7. Ceterum, ut praemissa omnia ad eorum, quorum interest, notitiam deducantur, nullusque de eis ignorantiam iuste pretendere, aut fe legitime excusare possit, volumus, & dicta auctoritate Apostolica decernimus, quod praesentes literae per aliquos Curiae nostrae Cursos, in Basilica Principis Apostolorum de Urbe, & Ecclesia Lateranensi, dum inibi multitudo populi ad divina audienda congregari solet, plana, & clara voce legantur, & lectae in eorundem Basilicae, & Ecclesiae valvis, ac in porta Cancellariae Apostolicae, & in acie Campi Florae, necnon in singularum Cathedralium, & Metropolitan. Ecclesiarum valvis affigantur, ubi ad lectionem, & notitiam cunctorum aliquandiu affixae pendeant, & cum inde amovebuntur, earum exempla in eisdem locis remaneant affixa. Quodque per lectionem, affixionem, & publicationem huiusmodi omnes, & singulae personae sub presentibus comprehensae post spatium trium mensium, & triginta dierum huiusmodi respectiva, ita sint obligatae, & adstrictae, ac si ille eis coram, & personaliter lectae, & publicatae essent.

Transumptis credi iubet.

§.8. Et quod earum transumptis manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicuius personae in dignitate Ecclesiastica constituta munitis, ea pro suis fides adhibeatur, quae presentibus adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostense.

Forma abjuracionis subscribitur.

§.9. Volumus autem quod de personali exhibitione, & privata abjuracione per dictos culpabiles, ut praefertur, facienda, per scripturam manu propria ipsiusmet se exhibentis, & abjurantis, seu per publicum Notarium confectam, ac ipsius Inquisitoris, coram quo exhibitio, & abjuratio huiusmodi fieri contingeret manu subscripta, ita ut si

1550.

ipsi culpabiles in eosdem, vel similes errores reinciderint, relapsi omnino esse censeantur, constare debeant, alias eadem praesentes, ac per eas dictis culpabilibus absolutio, & liberatio, ac dispensatio, & indultum concessa huiusmodi eis nullatenus suffragentur.

Nulli ergo &c. Si quis &c. Datum Romae apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo quinquagesimo, tertio Kal. Maii Pont. nostri anno I.

Dat. P. An.I. die 29. Nov.

Anno a Nativitate Domini 1550. indictione 8. die vero 5. mensis Junii, Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Julii divina providentia Papa III. Anno eius primo. Retroscripta litera Apostolicae absolutionis, liberationis, & dispensationis ab haeresi, ac monitionis, & mandati palam, publice, alta, & intelligibili voce in Basilica Principis Apostolorum de Urbe, dum ibidem divina officia de mane celebrabantur, & magna populi multitudo congregata esset, de verbo ad verbum, per me Joannem Roillard. praesati Sanctissimi D. N. Papae Cursorem lectae, & deinde affixae, & publicatae fuerunt. Et successit eadem die in Ecclesia S. Joannis Lateranensis, etiam de verbo ad verbum, hora vespertina, per me eundem Joannem Cursorem, lectae, affixae, & publicatae fuerunt, & postmodum eadem die affixae, & publicatae fuerunt in valvis, seu portis Cancellariae Apostolicae, & in acie Campi Florae, dimissis in superscriptis valvis, & locis per aliquod temporis spatium affixis, & deinde de amotis copiam eorundem literarum in valvis, & locis superscriptis affigendo, & dimittendo per nos eundem Joannem Roillard. Clericum conjugatum Vindunens. Diocesis, & Maturinum Menandi Clericum Cenomanens. Diocesis. praebatam Domini nostri Papae Cursorem.

Publicatio.

Ita est Joannes Roillard. Cursor. subscribitur. Ita est Maturinus Menandi Cursor. Ita est Petrus Gomes Magistr. Cursor.

VII.

Fructus Beneficiorum tempore obitus Beneficiorum etiam Cardinalium inexacti, ad successores in beneficiis, & non ad haeredes spectant, in locis in quibus non deputantur a Rev. Camera Apost. spoliatorum Collectores; Et ornamenta Capellae Cardinalis defuncti, debentur eidem Camerae, una cum pretio annuli.

JULIUS PAPA III

Motu proprio &c.

CUM, sicut nobis nuper innotuit, diversi diversorum Beneficiorum, etiam Episcoporum, Patriarcharum, & aliorum Praelatorum, ac S. R. E. Cardinalium pro tempore decedentium haeredes, non solum bona relicta, spolia nuncupata, sic decedentium Beneficiorum Episcoporum, Archiepiscoporum, Patriarcharum, & aliorum Praelatorum, ac etiam Cardinalium,

Haereses Beneficiorum fructus tempore eorum obitus inexactos exigebat, debita autem, & legata eorundem, & pretium annuli Card. & ornamenta Capellae

1550.

1550.

pel la, recu- sabant Camerae Sedis Apostolicae consignare.

lium, verum etiam fructus &c. Ecclesiasticos, & pecunias, & res alias per ipsos Beneficiarios Episcopos, Archiepiscopos, Patriarchas, & alios Praelatos, ac etiam Cardinales ante eorum obitum non exactos, etiam si eorum solutionis dies ante obitum ipsorum non advenerit, sub eo forsan praetextu, quod pro tempore ante obitum huiusmodi decurfo debebantur exigere, & quandoque solutionem debitorum per ipsos Beneficiarios, & Cardinales, dum viverent, contractorum, & legatorum per eos in sua ultima voluntate, etiam ad pias causas factorum subterfugere, ac haeredes Cardinalium huiusmodi paramenta, & ornamenta Capellae ipsorum Cardinalium, quae jam tanto tempore, quod ejus initii hominum memoria non habetur, Capellae Apostolicae, in qua Missae Papales celebrantur, & ex qua pauperibus Praelatis ad Romanam Curiam pro tempore confluentibus, & paramenta Ecclesiastica, cum quibus in processibus, & aliis solemnitatibus per Romanos Pontifices fieri solitis incedere possint, non habentibus subvenitur, devolvi consueverunt, occupare, ac solutionem quingentorum ducatorum auri de Camera, qui post obitum singulorum Cardinalium pro pretio annuli eis in eorum ad Cardinalatum assumptione adhiberi soliti, Camerae Apostolicae persolvuntur, declinare contendunt, & fatagant.

Hic ideo Praetextus declarat, haereses fructus inexactos exigere non posse, sed ad successores in beneficiis spectare.

§.1. Nos attendentes fructus &c. pecunias, ac res alias occasione Ecclesiarum, Monasteriorum, & Beneficiorum Ecclesiasticorum pro tempore provenientes, licet postquam ad manus Beneficiorum pervenerunt, & cum aliis ipsorum Beneficiorum fructibus &c. pecuniis, & rebus commixti, seu ipsis Beneficiariis incorporati sunt, non ulterius in Ecclesiasticis, sed potius ipsorum Beneficiorum propriis, & ab eis acquisitis bonis judican, & propterea quodammodo pro secularibus, & profanis haberi, & de eis testandi aut alias disponendi facultas eisdem Beneficiariis per Sedem Apostolicam concedi consueverit, nihilominus donec in manibus eorum, qui illos tamquam Ecclesiasticos, seu ex Ecclesiis, Monasteriis, beneficiis predictis provenientes, & pro talibus conservant, aut ut tales detinent; ipsique Beneficiariis pecunias huiusmodi realiter non exegerint, & fructus &c. non perceperint, neque cum aliis eorum bonis commiscuerint, & sibi incorporaverint, semper ipsarum Ecclesiarum, quarum ipsi Beneficiarii sunt, ac vere Ecclesiasticos esse, & censeri debere, & propterea juri non congruere, ut ipsi Beneficiariis de rebus certis ipsarum Ecclesiarum, quae omni jure alienari prohibentur, disponere, etiam in eorum ultima voluntate possint, nec ipsis Beneficiariis etiam Episcopis, Archiepiscopis, Patriarchis, & aliis, ac Cardinalibus pro tempore defunctis, eorum haeredes, qui ut plurimum sunt laici, in praedictum successorum Beneficiorum fructus &c. ac res, & pecunias inexactos huiusmodi, & bovi trituranli aligando exigant, & haeredes Cardinalium mala malis addendo, bona Capellae Aposto-

lica debita occupent, seu quod Camerae, & creditoribus, ac legatariis debent, pro se retineant. Volentes in praemissis opportune providere, motu simili &c. declaramus nostrae intentionis numquam fuisse, nec esse, quod quivis quorumcumque Beneficiorum etiam, ut praefertur, Episcoporum, Archiepiscoporum, Patriarcharum, & aliorum Praelatorum, etiam Cardinalium ubilibet, etiam in Romana Curia, aut districtu, pro tempore decedentium, five ex testamento, per ipsos Beneficiarios etiam vigore facultatum quarumcumque eis in specie, vel in genere, etiam praetextu quorumcumque capitulorum, ac statutorum, & ordinationum, etiam nostrorum, sub quibusvis tenoribus, & formis, ac alias quomodolibet concessorum condito, five ab intestato haeredes, fructus &c. ac pecunias, & res alias per ipsos sic defunctos Beneficiarios, etiam Episcopos, Archiepiscopos, Patriarchas, & alios Praelatos, ac Cardinales ante eorum obitum non exactos, etiam si pro tempore ante obitum huiusmodi decurfo debeantur, ac eorum solutionis dies Beneficiariis, & Cardinalibus viventibus advenerint, & per ipsos Beneficiarios, & Cardinales non steterit, quo minus illos exegerint, quinimmo omnem pro illorum exactione necessariam diligentiam, etiam judicialiter agendo fecerint, quoquomodo exigere, aut etiam sponte oblatos percipere.

§.2. Aut cruces, candelabra, imagines, patenas, calices, & alia cujusvis sortis, tam aurea, quam argentea vasa, & jocalia, ac quaevis ornamenta, paramenta, & alia utensilia Capellae singulorum Cardinalium pro tempore decedentium, ceteraque tam ad ipsam Capellam, quam ejus ministros circa altaris ministerium, & celebrationem Missae pertinentia, pro se retinere, aut solutionem quingentorum ducatorum huiusmodi evitare possint, sed quod de cetero perpetuis futuris temporibus fructus &c. ac pecuniae, & res, ut praefertur, inexacti huiusmodi ad ipsorum sic defunctorum Beneficiorum, etiam Episcoporum, Archiepiscoporum, Patriarcharum, & aliorum Praelatorum, & Cardinalium in Ecclesiis, Monasteriis, & beneficiis predictis successores, qui ex illis, quorum solutionis dies ante obitum Beneficiorum huiusmodi advenerit, omnia ipsorum Beneficiorum, etiam, ut praefertur, Episcoporum, Archiepiscoporum, Patriarcharum, & aliorum Praelatorum, etiam Cardinalium debita, & ad pias causas facta legata, si aliunde ex aliis ipsorum Beneficiorum bonis solvi non possint, solvere teneantur, libere devenire, & in posterum deveniant, ac per eos, & non haeredes predictos exigi possent, & in posterum possint, necnon cruces candelabra, imagines, patenas, calices, vasa, jocalia, ornamenta, paramenta, utensilia, & alia ad Capellam singulorum Cardinalium, & ejus ministros, ut praefertur, pertinentia, & ad eandem Capellam Apostolicam pertinentent, & spectarent, ac in posterum pertinent, & spectent, & peragentes pro ea, reali-

Ornamenta que Capellae ad R. Camerae spectare decernit.

realiter, & cum effectu capi, & apprehendi possent, & deberent, ac in posterum possint, & debeant. Ac haeredes Cardinalium, tam haectenus defunctorum, quam pro tempore decedentium quingentos ducatos hujusmodi eidem Camera persolvere tenerentur, & in posterum teneantur. Et propterea successores in Ecclesiis, Monasteriis, & beneficiis hujusmodi fructus &c. ac pecunias, & res per eorum successores non exactos, libere, & licite percipere, exigere, & levare, ac soluti, si aliunde unde solvant non erit, ut praefertur, debitis, & legatis praedictis, quod residuum fuerit in suos usus, & utilitatem convertere. Necnon agentes pro Capella Apostolica, cruces, candelabra, imagines, patenas, calices, vasa, jocalia, ornamenta, paramenta, utensilia, & alia praedicta propria auctoritate libere capere, & apprehendere posse. Ac haeredes Cardinalium, tam haectenus defunctorum, quam aliorum pro tempore decedentium, ad cruces, candelabra, & alia praedicta agen. pro dicta Capella Apostolica, realiter, & cum effectu consignandum. Et eosdem quingentos ducatos agentibus pro eadem Camera, ut praefertur, solvendum teneri, & obligatos esse, ac ad id omnibus juris, & facti remediis cogi, & compelli posse.

Decretum irritans.

Clause de rogatorie.

Limitatio quoad fructus exactos.

Iussio publicandi.

Pape subscr.

Publ. P. An. I. die 16. Junii.

§. 3. Sicque in praemissis, omnibus, & singulis casibus ad praefens occurrentibus, seu pendens, per quoscumque &c. in quavis causa, & instan. sublata &c. judicari, & definiti debere, ac irritum &c. decernimus.

§. 4. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis statutis &c. privilegiis quoque, indultis, ac testandi, & alias de dictis rebus, & bonis disponendi facultatibus, capitulis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam per modum statuti, & ordinationis perpetuorum, motu proprio &c. aut alias quomodolibet etiam per Nos, ac dictam Sedem concessis, initis, & emanatis, quibus omnibus etiam si de illis &c. eorum tenores &c. hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, & sufficienter derogatum esse decernimus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, haeredes ipsorum Beneficiatorum, qui jam ante praesentium publicationem pecunias, ac fructus per ipsos beneficiatos exactos hujusmodi exegerint, per Successores in beneficiis hujusmodi amplius praesentium vigore molestari non posse.

§. 6. Necnon praesentes in Cancellaria Apostolica, ut moris est, publicari, & in illius quintero inter alias Constitutiones perpetuas ad perpetuam rei memoriam, describi.

Placet Motu proprio. I.

Acta, & publicata sunt suprascripta regula, constitutio & ordinatio Romae, in Cancellaria Apost. Anno Incarnationis Dominica millesimo quingentesimo quinquagesimo die vero 26. mensis Junii Pont. praedicti Sanctissimi in Christo Patris & D. N. D. Julii divina providentia Pape III. Anno I.

Prima declaratio dictae Constitutionis.

JULIUS PAPA III.

Motu proprio &c.

UDUM ex certis tunc expressis rationalibus causis, per quamdam Constitutionem nostram perpetuo duraturam, inter alia Motu simili declaravimus &c. ut sup.

§. 1. Cum autem sicut plurimum fide dignorum relatione Nobis nuper innotuit, Constitutioni nostrae praedictae per Beneficiatos, ac haeredes praedictos diversa fraudes fieri possint, per Beneficiatos videlicet fructus &c. ac pecunias, & res alias, ut praefertur, non exactos, legatis per eos in extremo eorum vitae, & dum ulterius vivere desperant, ad pias causas pro tempore factis absorbendo, per haeredes vero diversa debita jam extincta, & de quorum extinctione successores in Beneficiis informati esse non possunt, pro validis, & veris supponendo, sicque successores praefatos fructibus &c. ac pecuniis, & rebus aliis non exactis frustrando in animarum suarum periculum, & successorum praedictorum detrimentum non modicum.

§. 2. Nos fraudibus hujusmodi occurrere, & de verbis, & non rebus legem imposuisse videamur, providere volentes, Motu simili &c. Constitutionem nostram praedictam solum legata, quae per ipsos Beneficiatos etiam Episcopos, Archiepiscopos, Patriarchas, Praelatos, & Cardinales dum in sanitate constituti extiterint, ad pias causas facta fuerint, & debita, quae occasione Beneficiorum, ad quae fructus &c. ac pecunias, & res inexactas hujusmodi pertinerint, contracta extiterint, de quibus successores in beneficiis informationem verisimiliter habere possunt, & debent, comprehendere, & in eis tantum intelligi debere, ac successores praefatos ad aliorum quam, ut praefertur, ad pias causas factorum legatorum, & occasione ipsorum Beneficiorum contractorum debitorum solutionem minime teneri, nec ad id etiam vigore Constitutionis nostrae praedictae cogi, aut compelli posse.

§. 3. Sicque in omnibus, & singulis, etiam ad praesens occurrentibus, seu pendens casibus per quoscumque &c. in quavis causa, & instan. sublata &c. judicari, & definiti debere, ac irritum, &c. decernimus, & declaramus.

§. 4. Non obstantibus omnibus, quae in dicta Constitutione nostra volumus non obtinere.

§. 5. Decernentes, praesentes, in dicta Cancellaria, ut praefertur, publicari, & describi debere.

Placet, & ita Motu proprio decernimus, & declaramus. I.

Acta, & publicata sunt suprascripta Regula Romae in Cancellaria Apostolica, Anno Incarnationis Dominica millesimo quingentesimo, die vero 4. mensis Augusti Pontificatus praedicti SS. D. N. D. Julii divina providentia Pape III. Anno I.

Refertur Causa praedictae.

Causa hujus declarationis.

Declaratio praedictae Constitutionis circa legata, & debita.

Decretum irritans.

Contrariis derogat.

Iussio publicandi.

Pape subscr.

Publ. P. An. I. die 4. Aug.

Sequi-

Sequitur secunda declaratio dictae Constitutionis.

JULIUS PAPA III.

Motu proprio &c.

Causa istius declarationis.

CUM autem, sicut Nobis nuper innotuit, licet Nos per Constitutionem nostram praedictam, solum Ecclesiis, Monasteriis, & Beneficiis in locis, in quibus Collectores fructuum, & proventus Camerae Apostolicae debitorum deputari, seu esse non consueverant consistentibus, & circa, quae jus commune servari debet, providere intellexerimus, nihilominus diversa persona eandem Constitutionem nostram ad Ecclesias, Monasteria, & Beneficia, etiam in locis, in quibus Collectores hujusmodi deputari, seu esse consueverunt, consistentia, & in quibus diversa consuetudine diversaque particularia jura, seu privilegia vigent, trahere, & extendere conentur contra mentem, & intentionem nostras, ac in fraudem, & detrimentum, quamplurimum.

§. 2. Nos fraudibus, & detrimentis hujusmodi occurrere, ac mentem, & intentionem nostras in praemissis declarare volentes, Motu simili &c. Constitutionem eandem solum Ecclesiis, Monasteria, ac Beneficia Ecclesiastica in locis, in quibus Collectores praedicti deputari, seu esse non consueverant, comprehendere, & ad tantum extendi, nec in Ecclesiis, Monasteriis, & Beneficiis, in locis, in quibus iidem Collectores deputari, seu esse consueverunt consistentibus locum habere, aut effectum aliquem sortiri posse, aut debere. Et omnino ea non obstante, consuetudines, & particularia jura, seu privilegia cujuslibet loci, in quo Collectores hujusmodi deputari, seu esse consueverunt, in praemissis vigentia observari, & executioni demandari.

§. 3. Sicque in praemissis, omnibus, & singulis, etiam ad praesens occurrentibus casibus, seu pendens casibus, per quoscumque &c. sublata &c. judicari, & definiti debere, ac irritum &c. decernimus, & declaramus.

§. 4. Non obstantibus omnibus, quae in eadem Constitutione nostra volumus non obtinere.

§. 5. Praesentes in praefata Cancellaria, ut praemittitur, publicari, & describi debere decernentes.

Placet, & ita declaramus.

Acta, & publicata sunt supradicta Regula, & declaratio Romae in Cancellaria Apostolica, Anno Incarnationis Dominica millesimo quingentesimo quinquagesimo primo, die vero 7. mensis decembris Pontificatus praedicti Sanctissimi D. N. Julii divina providentia Pape III. Anno II.

Decretum irritans.

Clause de rogatorie.

Iussio publicandi.

Pape subscr.

Publ. P. A. II. die 18. Junii.

VIII.

Quod Fratres Ordinis Servorum B. Mariae, Virginis, qui officium Poenitentiarum, vel Beneficia in titulum, vel commendam tenent, non habeant vocem activam nec passivam, neque in locis Ordinis commorari possint.

Alia de his Fratribus vide apud Constitut. II. Benedicti XI. Dum levamus Tom. III. Par. II. fol. 107.

JULIUS PAPA III.

Motu proprio &c.

CUM, sicut accepimus, Fratres Ordinis Servorum, sub Regula S. Augustini, Congregationis ejusdem Ordinis, beneficia Ecclesiastica ex dispensatione Apostolica, seu officium Poenitentiarum tenentes in domibus Ordinis, & Congregationis praedictorum permanere, & inibi officia, quae inter Fratres ipsarum domorum distribuuntur exercere, & privilegiis, & immunitatibus, & indultis ejusdem Ordinis, & Congregationis, uti & gaudere, vocemque activam, & passivam habere velint, & contendant, & haec omnia Constitutionibus Ordinis, & Congregationis hujusmodi, necnon professioni, quae per eosdem Fratres emittitur maxime adversetur, & ceteris Fratribus materiam scandali praestent.

§. 1. Nos hujusmodi inconvenientibus, prout nostro incumbit Pastoralis officio, occurrere volentes, hac in perpetuum valitura Constitutione, Apostolica auctoritate, ex certa nostra scientia statuimus, & ordinamus, quod de cetero perpetuis futuris temporibus Fratres Ordinis & Congregationis praedictorum, Beneficia Ecclesiastica vel quorumvis aliorum Ordinum Regularia in titulum vel commendam pro tempore obtinentes, aut officium Poenitentiarum exercentes, quavis auctoritate & dignitate suffulti existant, in domibus Ordinis & Congregationis hujusmodi degere, aut commorari, seu officia, & Praelaturas eorundem Ordinis & Congregationis obtinere, vel privilegiis, immunitatibus, & indultis praedictorum gaudere, seu vocem activam, & passivam in Ordine & Congregatione praedictis habere non possint modo aliquo.

§. 2. Et insuper, Fratribus, qui in Ordine, & Congregatione praedictis professionem tacitam vel expressam emiserunt, sub excommunicationis latae sententiae poena districtus inhibemus, ne de cetero habitum dimittere, aut ad alium Ordinem laxiorem se transferre, vel (si Beneficia Ecclesiastica, aut officium Poenitentiarum non obtinuerint) extra domos Ordinis, aut Congregationis hujusmodi sine sui Superioris licentia in scriptis habita degere, aut commorari praesumant.

§. 3. Et ne aliquis, statuti, & ordinationis, ac inhibitionis nostrarum ignorantiam praetendere possit, dilectis filiis Magistro Augustino de Aretio Priori Generali totius Ordinis, & Magistro Philippo Castello de

Causa hujus Constitutionis.

Fratres hujus Ordinis beneficia ecclesiastica obtinentes, vel officium Poenitentiarum, non habeant vocem activam neque passivam, & in domibus Ordinis non commorantur.

Fratribus professis transiit ad laxiorem Ordinem prohibet, & extra domos Ordinis commorari.

Prior Generalis & Vicarius hanc Bullam publicet & exequantur.

1550.

lo de Utino moderno Vicario Congregationis, & pro tempore existentibus Priori Generali Ordinis, & Vicario Generali Congregationis hujusmodi, sub eadem excommunicationis poena committimus & mandamus, quatenus statutum, & ordinationem & inhibitionem nostram predictam inter institutiones, & constitutiones Ordinis & Congregationis predictorum registrarari, & per se, vel alium, seu alios in singulis Provinciis, Capitulis, & domibus eorundem Ordinis & Congregationis publicari, ac per eorum Fratres inviolabiliter observari faciant. Contradictores quoslibet & rebelles ac renitentes, & se premis quomodolibet opposcentes, aut illis auxilium, consilium, vel favorem, publice vel occulte praestantes, per censuras Ecclesiasticas, ac alias pro arbitrio imponendas poenas, appellatione postposita compescendo, invocato etiam (si opus fuerit) auxilio brachii secularis.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac ipsorum Ordinis, & Congregationis, etiam juramento roboratis statutis, & consuetudinibus privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis tam sub plumbo quam in forma Brevis per quoscumque Romanos Pontifices Praedecessores nostros, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis clausulis & decretis quomodolibet concessis. Quibus omnibus latissime extensis, & etiam fide eis &c. illorum tenores &c. hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac sufficienter derogatum esse decernimus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Praesentium etiam absque eo quod registrantur, aut illis data apponatur, solum signaturam sufficere, & ubique fidem facere decernimus.

Placet, & ita mandamus.

LXI.

Approbatio secunda instituti Religionis Clericorum Regularium Societatis Jesu, melius explicati.

Societatem hanc primo probavit, confirmavitque Paulus III. Constit. XXXI. Regimini sup. pag. 185.

JULIUSEPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Expocit debitum Pastoralis officii, cui Nos, licet immeritos praetulit divina Majestas, ut fideles quoslibet, praesertim Religiosos, in via mandatorum Domini ad illius honorem & gloriam, & proximorum spirituales profectum deambulantes, paternis confoveamus affectibus, ut fideles ipsi, dextera Domini sibi assistente propitia, aeternae salutis premium ferventius exquirant, & in eorum pio proposito confoveantur.

§.1. Dudum siquidem, per sel. rec. Paulum III. Praedecessorem nostrum, accepto

Sola signatura sufficit.

Papae subscr.

Paulus III. c. 66. m. v. re-

1550. regulam Societatis Jesu, ut in rub.

Quod dilecti filii, Ignatius &c. Omittitur rejudum narrative, quia tota Bulla Pauli III. est in loco cit. hic in rub.

§.2. Ut autem praedicta omnia prius ab eodem Praedecessore concessa, magis confirmantur, & simul omnia, quae ad institutum praedictae Societatis pertinent, eisdem in literis aliarum summam continentibus comprehendantur, ut aliqua obscuris dicta, & quae scrupulum, ac dubitationem possent iniicere, per Nos exactius explicentur, Nobis fuit humiliter supplicatum, ut formulam, qua praedicta Societatis institutum exactius & distinctius quam antea, edocentes experientia, ac usu rerum, expressum, eodem tamen spiritu, comprehenditur, confirmare dignaremur. Cujus tenor sequitur, & est talis:

§.3. Quicumque in Societate nostra, quam Jesu nomine insigniri cupimus, vult sub Crucis vexillo Deo militare, & soli Domino, ac Ecclesiae ipsius sponsae, sub Romano Pontifice, Christi in terris Vicario servire, post solemne perpetuae Castitatis, Paupertatis, & Obedientiae votum, proponat sibi in animo, se partem esse Societatis, ad hoc potissimum instituta, ut ad fidei defensionem, & propagationem, & profectum animarum in vita, & doctrina Christiana, per publicas praedicationes, lectiones, & aliud quodcumque verbi Dei ministerium, ac spiritualia exercitia puerorum, ac rudium in Christianismo institutionem, Christianidelium in confessionibus audiendis, ac ceteris Sacramentis administrandis, spirituales consolationem praecipue intendat, & nihilominus ad dissidentium reconciliationem, & eorum, qui in carceribus, vel in hospitalibus inveniuntur, piam subventionem, & ministerium, ac reliqua caritatis opera, prout ad Dei gloriam, & commune bonum expedire visum erit, exequenda, gratis omnino & nullo pro suo in praedictis omnibus labore, stipendio accepto, se utilem exhibeat, curetque primo Deum, deinde hujus sui instituti rationem, quae via quaedam est ad illud, quoad vixerit, ante oculos habere, & finem hunc sibi a Deo propositum totis viribus assequi, unusquisque tamen secundum gratiam sibi a Spiritu sancto subministratam, & vocationis suae proprium gradum.

§.4. Ideoque, nequis forte zelo utatur, sed non secundum scientiam, proprii cuiusque gradus iudicium, & officiorum discretio ac distributio tota sit in manu Praepositi Generalis, seu Praelati per Nos quocumque tempore eligendi, vel eorum, quos ipse sibi ea cum auctoritate substituerit, ut congruus ordo servetur in omni bene instituta Communitate necessarius. Qui quidem Praepositus de consilio consociorum, Constitutiones ad constructionem hujus praepositi Nobis finis conducentes condendi, majori suffragiorum parte semper statuendi jus habente, & quae dubia esse poterunt in nostro instituto hac formula comprehenso, declarandi auctoritatem habeat. Consilium vero necessario convocandum, ad condendas, vel

Illam tamen iterum supplicat pro eius approbatione.

Regulae tenor. De Castitate, Paupertatis & Obedientiae votis.

Propositi Generalis auctoritate.

1550.

vei immutandas Constitutiones, & alia graviora, ut alienare, vel dissolvere domos, ac Collegia semel erecta, intelligatur esse major pars totius professe Societatis (juxta Constitutionum nostrarum declarationem) quae sine magno incommodo potest a Praeposito Generali convocari. In aliis, quae non ita magni momenti sunt, idem Praepositus adjutus, quatenus ipse opportunum iudicabit, Fratrum suorum consilio, per seipsum ordinandi, & jubendi, quae ad Dei gloriam, & commune bonum pertinere in Domino videbuntur, jus totum habeat, prout in Constitutionibus eisdem explicabitur.

Obedientia erga Romanum Pontificem, & Sedem Apostolicam.

§.5. Quicumque autem in hac Societate professionem emiserint non solum in primis professionis suae foribus intelligant, sed quoad vixerint, memores sint, Societatem hanc universam, & singulos, qui in ea profitentur, sub Sanctissimi Domini nostri Pauli Papae III., & aliorum Romanorum Pontificum successorum ejus fidei obedientia Deo militare. Et quamvis Evangelio doceamur, & fide orthodoxa cognoscamus, ac firmiter teneamus, omnes Christianifideles Romano Pontifici, tamquam capiti, ac Jesu Christi Vicario subesse, ob devotionem tamen majorem ad obedientiam Sedis Apostolicae, & majorem voluntatem nostrarum abnegationem, certiore Sancti Spiritus directionem summo opere conducere iudicavimus, singulos nos, & quicumque eandem in posterum professionem emiserint, ultra illud commune trium votorum vinculum, speciali ad hoc voto adstringi, ut quidquid modernus, & alii Romani Pontifices pro tempore existentes jusserint, ad profectum animarum, & fidei propagationem pertinens, & ad quascumque Provincias nos mittere voluerint, sine ulla tergiversatione aut excusatione illico, quantum in nobis fuerit, sive nos ad Turcas, sive ad quoscumque alios Infideles, etiam in partibus, quas Indias vocant, sive ad quoscumque Haereticos, Schismaticos, seu etiam ad quosvis fideles mittendos censerint, exequi teneamur. Quamobrem qui ad nos accessuri sunt, antequam huic oneri humeros supponant, diu multumque meditentur, an tantum pecuniae spiritualis in bonis habeant, ut turrim hanc juxta consilium Dominicum possint consummare, hoc est, an Spiritus Sanctus, qui illos impellit, tantum illis gratiae polliceatur, ut hujus vocationis pondus, illo adjuvante se laturos sperent, & postquam, Domino inspirante, huic Jesu Christi militiae nomen dederint, die noctuque succincti lumbos, & ad tam grandis debiti solutionem prompti esse debebunt.

Missionibus non procedendis nec vitan-

§.6. Nequa autem possit esse inter nos missionum, aut Provincialium hujusmodi ambitio, vel detrectatio, intelligant singuli, sibi per se, vel alium, de hujusmodi missionibus, quidquam cum Romano Pontifice non esse curandum, sed omnem hanc curam Deo, & ipsi Pontifici tamquam ejus Vicario, & Societatis Praeposito dimittendam, cui quidem Praeposito, sicut ceteris, nihil de sui ipsius missione in alterutram partem, nisi de Bull. Rom. Tom. IV. Par. I.

Societatis consilio, cum dicto Pontifice curandum erit.

§.7. Voveant etiam singuli, se in omnibus, quae ad regulam hujus nostrae observationem faciunt, Societatis Praeposito.

§.8. Qui ad hoc munus, quam fieri possit idoneus, ad plura vota, prout in Constitutionibus declarabitur, eligetur, obediens fore, ille autem, omnem eam auctoritatem, & potestatem habeat supra Societatem, quae ad bonam ejusdem Societatis administrationem, correctionem, & gubernationem utilis erit. Jubeat autem ea, quae ad constructionem praepositi sibi a Deo, & a Societate finis cognoverit esse opportuna, & in praerogativa sua benignitatis, ac mansuetudinis, caritatisque Christi, Petri, Paulique formulae semper sit memor, & tam ipse, quam consilium praedictum ad normam hanc assidue spectent. Singuli vero subditorum tum propter ingentes Ordinis utilitates, tum propter nunquam satis laudatum humilitatis assiduum exercitium, non solum Praeposito in omnibus ad institutum Societatis pertinentibus parere semper teneantur, sed in illo Christum veluti praesentem agnoscant, & quantum decet, venerentur.

§.9. Cum autem experti fuerimus jucundior, purior, & ad proximi edificationem aptior esse vitam ab omni avaritiae contagione quam remotissimam, & Evangelicae paupertati quam simillimam, cumque sciamus Dominum nostrum Jesum Christum servis suis regnum Dei solum inquirentibus, necessaria ad victum, & vestitum esse subministratum, sic voveant singuli, & universi perpetuam pauperatatem, ut non solum privatim, sed neque etiam communiter possint Professi, vel ulla eorum Domus, aut Ecclesia, ad aliquos proventus, redditus, possessiones, sed nec ad ulla bona stabilia, praeter ea, quae opportuna erunt ad usum proprium, & habitationem retinenda, jus aliquod civile acquirere, rebus sibi ex caritate donatis ad necessarium vitae usum contenti.

§.10. Quia tamen Domus, quas Dominus dederit, ad operandum in vinea ipsius, & non ad scholastica studia exercenda destinandae erunt, cum valde opportunum fore alioqui videatur, ut ex juvenibus ad pietatem propensis, & ad literarum studia tractanda idoneis, operarii eidem vineae Domini parentur, qui Societatis nostrae, etiam professe velut quoddam Seminarium existant, possit professa Societas ad studiorum commoditatem, Scholarium habere Collegia, ubicumque ad ea construenda, & dotanda, ex devotione aliqui movebuntur, quae simul atque constructa, & dotata fuerint (non tamen ex bonis, quorum collatio ad Sedem Apostolicam pertinet) ex nunc auctoritate Apostolica erigi supplicamus, seu pro erectis haberi, quae Collegia possint habere redditus, census, seu possessiones usibus, & necessitatibus studentium applicandas.

§.11. Retenta poenes Praepositum, vel Societatem omnimoda gubernatione, seu superintendencia super dicta Collegia, & praedictos studentes, quoad Rectorem, seu

Observantia Regulae.

Praepositi Generalis munere.

Paupertate domorum Praepositorum.

Non tamen quoad Collegia quae pro sustentatione, bona etiam stabilia habere possunt.

Collegiorum gubernatio poenes Praepositum, vel Societatem est.

M m

Guber-

Gubernatorum, ac Studentium electionem, ac eorundem admissionem, emissionem, receptionem, exclusionem, statutorum ordinationem, & circa Studentium instructionem, eruditionem, adificationem, ac correctionem, vietus, vestitusque, & aliarum rerum necessariorum eis ministrandarum modum, atque aliam omnimodam gubernationem, regimen, ac curam, ut neque Studentes dictis bonis abuti, neque Societas professa in proprios usus convertere possit, sed Studentium necessitati subvenire. Qui quidem Studentes, ingenii & morum indole tales esse debebunt, ut merito speretur, post absoluta studia ad Societatis functiones idoneos fore, & sic demum post cognitum in spiritu & literis eorum profectum, & post sufficientem probationem in Societatem nostram admitti possint.

Socii in sacris constituti officium privatum recitare debent &c.

§.12. Socii autem omnes cum Presbyteri esse debeant, ad dicendum officium secundum communem Ecclesie ritum, sed privatim, & non communiter, vel in choro teneantur. Et in iis, quae ad victum, & vestitum, & cetera exteriora pertinent, honestorum Sacerdotum communem, & approbatum usum sequentur, ut quod inde pro cuiusque necessitate, vel spiritualis profectus desiderio subtractum fuerit, ex devotione, & non ex obligatione rationabile obsequium corporis Deo, prout expediet, offeratur.

Finis d. regule.

§.13. Haec sunt, quae sub praefati Domini nostri Pauli, & Sedis Apostolicae beneplacito, de nostra professione, typo quodam explicare potuimus, quod nunc fecimus, ut summam informarem tum illos, qui nos de nostro vite instituto interrogant, tum etiam posteros nostros, si quos Deo volente, imitatores unquam habebimus huius vite.

Ad cuius professionem non admittantur, nisi du multumque probati.

§.14. Quam cum multas, magnasque habere annexas difficultates fuerimus experti, opportunum iudicavimus, etiam statueret, nequis ad professionem in hac Societate emittenda, nisi diuturnis, & diligentissimis probationibus, prout in Constitutionibus declarabitur, eius vita, & doctrina explorata fuerit, recipiatur, quia re vera hoc institutum, omnino humile, & prudentes in Christo, & in Christiana vite puritate, ac literis conspicuos exigit.

Coadiutores, & scholares vota sua debent emittere, & aliquid vota solemniter emittantur possunt.

§.15. Immo, & ii, qui in Coadiutores, tam in spiritualibus, quam in corporalibus, & in Scholares admittentur, quorum utriusque post sufficientes probationes, & tempus in Constitutionibus expressum, vota sua ad devotionem, & meritum, non quidem solemniter, praeter aliquos, qui de licentia Praepositi Generalis, propter ipsorum devotionem, & personarum qualitatem, tria vota huiusmodi solemniter facere poterunt, sed quibus teneantur, quamdiu Praepositus Generalis in Societate eos retinendos effecerit, emittere debeant, prout in Constitutionibus latius explicabitur, non nisi diligenter examinati, & idonei reperti, ad eundem finem Societatis, admittantur ad hanc Jesu Christi militiam, qui tenuibus

corpis nostris favere dignetur, ad gloriam Dei Patris, cui soli sit semper decus & honor in saecula. Amen.

§.16. Quapropter considerantes, nihil, quod pium sanctumque non sit, in dicta Societate, ejusque laudabilibus institutis, ac exemplari Ignatii, & aliorum sociorum praedictorum, vita, & moribus reperiri, eaque omnia ad suorum, & aliorum Christianifidelium animarum salutem, & Fidei exaltationem tendere, Socios ac aliorum Coadiutores praedictos, & ipsius Societatis scholares, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis, a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innotati existunt, ad effectum praesentium, dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, illosque sub nostra, & Apostolica Sedis protectione suscipientes, Motu proprio, & ex certa nostra scientia, auctoritate Apostolica, tenore praesentium, erectionem, & institutionem Societatis, ac extensionem, numeri illius Sociorum, ac receptionis & admissionis Coadiutorum, ac omnia & singula privilegia, immunitates, exemptiones, libertates, & condendi, & alterandi statuta, & ordinationes, ac alia quavis indulta eidem Societati, & illius Praeposito per Praedecessorem nostrum, & Sedem huiusmodi, sub quibuscumque tenoribus, & formis concessa, & confirmata, ac desuper concessas, tam sub plumbo quam in forma Brevis literas, & in eis contenta, ac inde secuta quaecumque, perpetuo approbamus, & confirmamus, ac eis perpetuae firmitatis robur adiacimus, suppletentes omnes, & singulos, tam juris quam facti defectus, si qui intervenerint in eisdem. Eaque omnia, & singula, perpetuae, & inconcusse firmitatis robur obtinere, & inviolabiliter observari debere.

Hic modo Praefatus approbat d. institutum, & omnia Societatis privilegia.

§.17. Et sic per quoscumque Judices, & Commissarios, quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi & interpretandi facultate, & auctoritate, interpretari, atque decidi debere, necnon quicquid fecus super his per quoscumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus & declaramus.

Et ita iudicari debere praecipit.

§.18. Quocirca universis, & singulis venerabilibus fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ac dilectis filiis Abbatibus, Prioribus, & aliis personis in dignitate Ecclesiastica constitutis, per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, & eorum quilibet, per se, vel alium, seu alios, praefatis Praeposito, & Societati, in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra singulas praedictas, & praesentes literas plenum effectum sortiri, ac ab omnibus inviolabiliter observari, non permittentes quemquam contra illarum tenorem quomodolibet indebitum molestari, contradictores quoslibet, & rebelles per censuras Ecclesiasticas, & alia juris opportuna

Conservatoresque & executores deputat.

remem-

remedia, appellatione postposita, compescendo, ac censuras praedictas legitimis super his habendis servatis processibus, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Obstantia omnia tollit.

§.19. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac omnibus illis & singulis, quae in literis praedictis idem Praedecessor noster voluit non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque, aut si aliquibus communiter, vel divisim, ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint, per literas Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Nulli ergo &c.

D. P. An. I. die 21. Julii.

Datum Romae apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicae millesimo quingentesimo quinquagesimo, duodecimo Kal. Augusti, Pont. nostri Anno I.

X.

Jurisdicatio, & facultates Iudicum & Conservatorum Congregationis Clericorum Regularium S. Pauli decollati.

De d. Congregationis institutione, ejusque statu, vide sup. in Clem. VII. Const. XLV. Vota fol. 103.

JULIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Universis, & singulis Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis & Episcopis, ac dilectis filiis Abbatibus & aliis personis in dignitate Ecclesiastica constitutis, necnon Metropolitanis & aliarum Cathedralium Ecclesiarum Canonis, & eorundem Archiepiscoporum, & Episcoporum Vicariis in spiritualibus, ac officialibus generalibus ubilibet constitutis, salutem, &c.

Exordium.

AD hoc Nos Deus praetulit in familiam domus suae, ut opportuna singulis provisionis auxilia fidelis servitutis inuncta providentia pro tempore dispensantes, illorum praesertim necessitatibus intendamus, & dispendiis occurramus, ac eos oppressionibus relevemus, qui studio pia vite sub Regularibus institutis Altissimo famulari dignoscuntur.

Congregationis supplicatio pro deputatione Conservatorum.

§.1. Sane dilectorum filiorum Praepositi & universorum Clericorum Regularium Congregationis Sancti Pauli decollati Mediolanensis conquectione percipimus, quod nonnulli Archiepiscopi, & Episcopi, ac alii Ecclesiarum Praelati, eorumque Vicarii, & Officiales, necnon Clerici, & aliae personae ecclesiasticae, tam seculares, quam diversorum Ordinum regulares, exemptae, & non exemptae, necnon Duces, Marchiones, Comites, Barones, nobiles, milites, & laici, communia Civitatum, Universitates Oppidorum, Castrorum, Villarum, & aliorum locorum, ac aliae singulares personae Civitatum, & Diocesis, & aliarum partium diversarum occuparunt, & occupant.

Bull. Rom. Tom. IV. Par. I.

pari fecerunt, castra, villas, & alia loca, terras, domos, possessiones, jura, jurisdictiones, privilegia, & indulta, feuda, prata, pasua, sylvas, nemora, vineas, decimas, fructus, census, redditus, & proventus, ac emolumenta, necnon bona mobilia & immobilia spiritualia, & temporalia dicta eorum Congregationis, & ad ipsos Praepositi, & Clericos, ratione tam Congregationis, & quorumcumque beneficiorum ecclesiasticorum, cum cura & sine cura, quae etiam ex dispensatione, & concessione Apostolica, in titulum, & commendam, ac alias obtinent, quam personarum suarum respective, communiter vel divisim, aut alias quomodolibet spectantia, & ea detinent indebite occupata, seu ea detinentibus praestant auxilium, consilium, vel favorem, nonnulli etiam Civitatum, & Diocesis, ac partium praedictarum, qui nomen Domini in vanum recipere non formidant, eidem Praeposito, & Clericis super praedictis castris, villis, locis, terris, domibus, possessionibus, juribus, jurisdictionibus, feudis, pratis, pasuis, sylvis, nemoribus, vineis, decimis, fructibus, census, redditibus, proventibus, & emolumentis, ac bonis mobilibus, & immobilibus, spiritualibus, & temporalibus, ac diversis fructibus, redditibus, & proventibus ecclesiasticis loco pensionum annuarum, ac pensionibus annuis super similibus fructibus, redditibus, & proventibus sibi reservatis, & assignatis, ac pecuniarum summis eis debitis, illarumque libera perceptione, & solutione, seu solutionis recusatione, necnon privilegiis & indultis, eis ac Congregationi huiusmodi, tam a Romanis Pontificibus Praedecessoribus nostris, quam alias rite ab Imperatoribus, Regibus, & Ducibus, ac aliis Principibus concessis, & aliis rebus ad eos, ut praefertur, spectantibus multiplices molestias, & injurias inferunt, ac iacturas. Quare Praepositi & Clerici praedicti nobis humiliter supplicarunt, ut cum eis valde reddatur difficile pro singulis querelis ad Apostolicam Sedem habere recursum providere eis super hoc paterna diligentia curarem.

Deputatio Conservatorum, cum amplis facultatibus.

§.2. Nos igitur adversus occupatores, detentores, praesumptores, molestatores, & injuriatores huiusmodi illo volentes eidem Praeposito, & Clericis remedio subvenire, per quod ipsorum occupatorum, detentorum, praesumptorum, & injuriatorum compescatur temeritas, & aliis aditus committendi similia pracludatur, discretioni vestrae per Apostolica scripta mandamus, ut vos, vel duo, aut unus vestrum, per vos, vel alium, seu alios, etiam si sint extra loca, in quibus deputati estis Conservatores, & Iudices, eidem Praeposito, & Clericis efficacis defensionis praesidio assistentes non permittatis eos super his, ac privilegiis, & indultis praedictis, necnon quibuslibet aliis bonis, & juribus ad eosdem Praepositi, & Clericos, & per eos obtenta praedicta, & quae eos pro tempore obtinere contigerit, beneficia Ecclesiastica, communiter, vel

M m 2 divi-

divisim, ut præmittitur, spectantibus, nec non libera perceptione fructuum Ecclesiasticorum, & solutione pensionum annuarum eis pro tempore reservatorum, & assignatarum, ac pecuniarum summarum, & rerum aliarum eis pro tempore debarum, ab eisdem, vel quibusvis aliis indebite molestari, vel eis gravamina, seu damna, vel injurias irrogari, facturi eisdem Præposito, & Clericis cum ab eis, vel procuratoribus suis fueritis requisiti, de prædictis, & aliis quibuslibet, super restitutione hujusmodi castrorum, villarum, locorum, terrarum, domorum, possessionum, jurium, jurisdictionum, feudorum, pratorum, pascuorum, silvarum, nemorum, vinearum, decimarum, fructuum, censuum, reddituum, & proventuum, ac emolumentorum, nec non bonorum mobilium, & immobilium, spiritualium, & temporalium, ac libera perceptione fructuum Ecclesiasticorum, & solutione pensionum, ac pecuniarum summarum, & rerum aliarum hujusmodi, nec non observatione privilegiorum, & indulgentiarum prædictorum, ac de quibuslibet molestiis, injuriis, atque damnis, præsentibus, & futuris, in illis videlicet, quæ judicialem requirunt indaginem, summarie, simpliciter, & de plano, sine strepitu, & figura iudicii, sola facti veritate inspecta, in aliis vero prout qualitas eorum exegerit iustitiæ complementum, occupatores, detentores, præsumptores, molestatores, & injuriatores hujusmodi, nec non contradictores quoslibet, rebelles, cujuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, vel conditionis extiterint, quandocumque, & quotiescumque expedierit, auctoritate nostra, per censuram Ecclesiasticam, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis. Et nihilominus legitimis super his habendis servatis processibus, eos, quos censuras & poenas per vos pro tempore latas incurrisse vobis constiterit, eas incurrisse declaretis, ipsaque censuras & poenas, quoties opus fuerit, etiam iteratis vicibus aggravare curetis. Ceterum si per summariam informationem per vos super his habendam, etiam vobis constiterit, quod ad loca in quibus occupatores, detentores, præsumptores, molestatores, & injuriatores hujusmodi, ac alios, quos præsentis literæ concernunt, pro tempore morari contigerit, pro monitionibus & inhibitionibus ipsis, ac citationibus de eis faciendis tutus non pateat accessus, Nos monitiones & citationes hujusmodi, ac inhibitiones quaslibet, per edita publica locis assignanda publicis, de quibus verisimilis conjectura quod ad ipsorum monitorum, citatorum, & inhibitorum notitiam pervenire valeant, faciendi, nec non eisdem occupatoribus, detentoribus, præsumptoribus, molestatoribus, injuriatoribus, contradictoribus & rebellibus, etiam sub sententiis, censuris, & poenis ecclesiasticis, ac etiam pecuniariis arbitrio vestro moderandis, inhibendi, plenam & liberam concedimus earumdem tenore præsentium

facultatem, ac volumus & præfata auctoritate decernimus, quod monitiones, citationes, & inhibitiones hujusmodi sic factæ, ipsos monitos, citatos, inhibitos arctent, perinde ac si eis personaliter insinuata, & intimata extitissent.

§.3. Non obstantibus felicis recordationis Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri, quibus cavetur, ne quis extra suam Civitatem vel Diocesim, nisi in certis exceptis casibus, & in illis ultra unam diem a fine suæ Diocesis ad iudicium evocetur, seu ne Judices, & Conservatores a Sede deputati prædicta, extra Civitatem & Diocesim, in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere, aut alii vel alii vices suas committere, seu aliquos ultra unam diem a fine Diocesis earumdem trahere præsumant, & de duabus dietis in Concilio generali edita, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium non trahatur, seu quod de aliis quam manifestis injuriis & violentiis, ac aliis, quæ judicialem non requirunt indaginem, poenis in eos, si secus egerint, & in id procurantes adjectis Conservatores se nullatenus intromittant, quam aliis quibuscumque Constitutionibus a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, tam de iudicibus delegatis, & Conservatoribus, quam personis ultra certum numerum ad iudicium non vocandis, aut alias editis, quæ vestra in hac parte possent jurisdictioni, aut potestati, ejusque libero exercitio quomodolibet obviare. Quodque vos filii Canonici, Vicarii, & Officiales, de personis, quæ deputari possunt Conservatores non sitis, privilegiis quoque, indultis, exemptionibus, facultatibus, & literis Apostolicis, ac aliis Conservatoris, quibuscumque personis, cujuscumque qualitatis, conditionis, gradus, præminentia, seu dignitatis existentibus etiam Episcopali, Archiepiscopali, aut alia majori dignitate, seu auctoritate fungentibus, ac Ordinibus prædictis, nec non Societatibus, & Universitatibus, etiam Studiorum generalium, ac Collegiis, etiam exemptis, nec non Ducibus, Principibus & temporalibus dominis, & de non trahendis illis, aut eorum subditis extra eorum loca, & dominia, aut coram aliis, quam eorum Conservatoribus, & iudicibus, & vigore quarumcumque literarum Apostolicarum, etiam conservatoriarum, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, nec non irritantibus, & aliis decretis, etiam iteratis vicibus concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quevis alia expressio habenda, aut aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserta forent, præsentibus pro sufficienter

Derogatio literarum Bonifacii Papæ VIII., & aliorum.

cienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanens, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque, aut si aliquibus communiter, vel divisim, ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi, ac eorum personis, locis, ordinibus & nominibus propriis mentionem, & qualibet alia dictæ Sedis indulgentia, generali vel speciali, cujuscumque tenoris existat, per quam præsentibus non expressam vel totaliter non insertam, vestra jurisdictionis explicatio in hac parte valeat quomodolibet impediri, & de qua, cujuscumque toto tenore de verbo ad verbum habenda sit in nostris literis mentio specialis.

Declaratio facultatis Reservatorum.

§.4. Ceterum etiam volumus, & dicta auctoritate Apostolica decernimus, quod quilibet vestrum prosequi valeat articulum, etiam per alium inchoatum, quamvis idem inchoans nullo fuerit impedimento canonico præpeditus, quodque a data præsentium, sit vobis, & unicuique vestrum in prædictis omnibus, & singulis coeptis, & non coeptis, præsentibus, & futuris perpetuata potestas, & jurisdictioni attributa, ut eo vigore, & eaque firmitate possitis, in præmissis omnibus, coeptis, & non coeptis, præsentibus, & futuris, & pro prædictis procedere, ac si prædicta omnia, & singula coram vobis coepa fuissent, & jurisdictioni vestra, & cujuscumque vestrum in prædictis, omnibus, & singulis, per citationem, vel modum alium perpetuata legitime extitisset, constitutione prædicta super conservatoribus, & alia cuilibet in contrarium edita non obstante.

Transumptio fides.

§.5. Verum quia difficile foret, præsentibus literas ad singula, in quibus de eis fides forsan facienda fuerit, loca deferre, etiam volumus, & Apostolica auctoritate prædicta decernimus, quod ipsatum transumptis manu Notarii publici subscriptis &c. Dat. Romæ apud Sanctum Marcum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo quinquagesimo, tertio Idus Augusti Pont. nostri Anno I.

D. P. An. I. 11. Augusti.

Ex Regest. Vat. & Reginaldo contin. Annal. Tomo XXII.

Reductio Concilii Generalis Tridentini reassumendi die 1. Maii 1551.

JULIUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

§.1. CUM ad tollenda Religionis nostræ diffidia, quæ in Germania longo tempore, non sine totius Christiani orbis perturbatione, & scandalo vigerent, bonum, opportunitum, & expediens esse videatur, sicuti etiam charissimus in Christo filius noster Carolus Romanorum Imperator semper Augustus Nobis per suas literas, & Nuntios significari fecit, ut Sacrum Ecu-
menicum generale Concilium per fel. rec.

Paulum III. Prædecessorem nostrum indictum, & per Nos tunc Cardinalatus honore fungentes, atque ipsius Prædecessoris nomine, una cum duobus aliis S.R.E. Cardinalibus ipsi Concilio præsentibus inceptum, ordinatum, & continuatum, in quo plures publicæ, & solennes fuerunt sessiones, pluraque tam in causa Fidei, quam reformationis promulgata decreta, multaque etiam ad utramque causam pertinentia examinata, & discussa ad Civitatem Tridentinam reducatur.

§.2. Nos, ad quos, & summos pro tempore Pontifices spectat, Generalia Concilia indicere, & dirigere, ut Ecclesiæ pacem, & Christianæ Fidei, atque Orthodoxæ Religionis incrementum, ad Omnipotentis Dei laudem, & gloriam procuremus, & quantum in Nobis est, tranquillitati ipsius Germaniæ, quæ sane Provincia retroactis temporibus in vera Religione, ac Sacrorum Conciliorum, & Sanctorum Patrum doctrina excolenda, exhibendaque Maximis Pontificibus Christi Redemptoris nostri in Terra Vicariis debita obedientia, & reverentia nulli Christianorum Provincia fuit unquam secunda, paterne consulamus, sperantes per ipsius Dei gratiam, & benignitatem futurum, ut Reges omnes, & Principes Christiani iustis, piisque nostris in hac re votis annuant, faveant, atque assistant, Venerabiles Fratres Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, & dilectos filios Abbates, omnesque alios, & singulos, qui de jure, vel consuetudine, vel privilegio Concilii Generalibus interesse debent, quosque idem Prædecessor noster in suis indictionibus, & aliis quibuscumque desuper confectis, & publicatis literis Concilio interesse voluit, per viscera misericordie Domini nostri Jesu Christi hortamur, requirimus, & monemus, ut proximis futuris Kalendis Maii, quam diem ad ipsum Concilium in eo, in quo reperitur statu reassumendum, & prosequendum prævia matura deliberatione, & ex certa nostra scientia, & de Apostolica potestatis plenitudine, ac Venerabilium Fratrum nostrorum ejusdem S.R.E. Cardinalium consilio, & assensu statuimus, decrevimus, & declaramus in ipsa Civitate Tridenti legitimo cessante impedimento convenire, & se congregare, ac ipsius Concilii continuationi, & prosecutioni omni mora postposita incumbere velint.

Carolus Imperator Papæ supplicat pro reassumptione Concilii a Paulo III. indicti.

Dies ad Concilium reassumendum, & continuandum indicta.

Pontifex Legatos, qui Concilio præsent, se deputaturum spectet.

Contraria tollit.

§.3. Nos enim operam sedulo daturi sumus, ut eodem tempore in eadem Civitate nostri omnino adsint legati, per quos, si per atatem nostram, validitatemque, & Sedis Apostolicæ necessitates personaliter adesse nequiverimus, Spiritu Sancto Duce prædebimus.

§.4. Quacumque ipsius Concilii translatione, & suspensione ceterisque contrariis quibuscumque, & præsertim illis, quæ idem Prædecessor noster in suis literis prædictis, quas cum omnibus, & singulis in iis contentis clausulis, & decretis in suo robore permanere volumus, atque decernimus, & quatenus opus sit, innovamus, voluit non obsta-